

Svend Jørgensen: Den højtærede finansminister har nu sluttet et forlig med tjenestemændene uden at søge kontakt med folketinget; det har de foregående finansministre også gjort. Når der så er opnået et forlig, bliver folketinget stillet overfor et resultat, som det er meget vanskeligt for det at få ændret, og sådan er det også gået denne gang.

Lønstigningen falder i to tempi, nemlig henholdsvis i 1954—55 med et beløb på 55 mill. kr. og i 1955—56 med et beløb på 70 mill. kr. Det er ikke så meget, som tjenestemændene havde ønsket, men de bøjede sig for den højtærede finansministers udtalelse om, at det var det yderste, han kunne strække sig til. Man må lade tjenestemændenes forhandlere, at det er folk med orden i sagerne. De ved, hvad de vil. På tre dage var forliget sluttet, de to dage gik med forhandling med ministeren, den tredje dag brugte de til at bringe indbyrdes uoverensstemmelser ud af verden, så at man kunne optrede enigt. Vi ser altså, at enighed gør stærk. Min kompliment! Beklageligt er det dog, at pensionisterne også denne gang må nøjes med et 70 pct.s midlertidigt løntillæg som dækning for dyrtiden. Man skulle tro, at dyrtiden var lige så trykkende for pensionister som for aktive tjenestemænd, og at de derfor burde have fuld dækning gennem de midlertidige tillæg, som netop er indført for at modvirke prisstigningerne. Men det mener altså de skiftende finansministre ikke. Når der så endda var tale om et almindeligt princip, men det er der heller ikke, idet midlertidige tillæg tidligere blev givet pensionisterne med 50 pct. og først for 4 år siden forhøjedes til 70 pct.

Derimod gik man ved forliget et skridt videre i retning af at imødekomme de ugifte og de samgifte. Faktisk tror jeg, at tiden nu er inde til, at man i den kommende lønningsskommission gennemfører ligelønsprincippet og ikke lønner folk efter, hvordan de har indrettet deres privatliv. Lad os få de mærkelige begreber, hvorefter der skelnes mellem forsørgere og ikke-forsørgere, erstattet med princippet lige løn for lige arbejde. Som det er nu, er det faktisk den gryde, man spiser af, der bestemmer, om man er forsørger eller ikke! Det er i hvert fald skattevæsenets definition af vore mærkelige forsørgerbegreber. Men derfra og til

at demonstrere ved bunkebryllup i lufthavnens restaurant er der et langt skridt. Hvor megen sympati vi end har for de ugiftes krav, kan vi ikke billige dette skridt. De pågældende bør sikkert regne med, at samfundet ikke vil godkende spekulation i økonomisk vinding ved en klar omgåelse af den gældende lovgivning.

Da vi sidst gennemførte en lov om midlertidigt løntillæg, gjaldt den for to år, indtil 31. marts i år. Jeg udtalte ved den lejlighed, at nu havde man lappet så meget på lønningssloven, at den var blevet en uvejsom jungle, som kun få kunne finde rede i, og at den eneste måde, hvorpå man kunne klare den sag, var at nedsætte en ny lønningsskommission, der kunne forenkle begreberne og fremkomme med forslag til en ny lønningsslov. Da ville man ikke høre på mig; man sagde, at den gældende lønningsslov ikke var ældre end fra 6. juni 1946, og at man ikke kunne lave lønningssloven om med så korte mellemrum. Nu trænger spørgsmålet sig på med uafviselig kraft. Vendepunktet kom allerede i 1948, da man indførte det såkaldte midlertidige tillæg. Dette tillæg blev for 1953—54 ydet med 9 portioner à 3 pct. af tjenestemandens pensionsgivende løn. Men ved sidste lønrevision indførtes endvidere det særlige tillæg til imødegåelse af en siden 1946 stedfunden lønnivellering for de mellemste og højeste lønklasser. For 1953—54 har tillægget været fastsat som forskellen mellem de ordinære reguleringstillægsportioner og 9 beregnede portioner à 3 pct.

Det er denne lovgivning, man nu nødes til at føre videre. Det midlertidige tillæg forhøjes med 4 portioner i finansåret 1954—55 og med yderligere 1 portion i 1955—56, det særlige tillæg foreslås forhøjet til 10 portioner i finansåret 1954—55 og til 11 i finansåret 1955—56. Men samtidig bliver portionerne større, idet det foreslås, at de pr. 1. april 1954 og 1. april 1955 ny tilkommende portioner beregnes som forskellen mellem en ordinær reguleringstillægsportion og en portion af samme størrelse som de den 1. april 1954 ny tilkommende portioner midlertidigt løntillæg. Se, efter så indviklede regler fastsættes tjenestemændenes lønninger i dag. Det er derfor ikke noget under, at der skal eksperter til at regne ud, hvad der kan tilkomme hver enkelt. Når så